

gettet med et Overflud af omtrent 120,000 Kr. Det er jo en meget smuk Indtægt, og formentlig maatte Alt synes i Orden, siden det ærede Finantsudvalg ikke har et Ord at offre her paa Skov- eller Forstvæsenets Budget. Jeg skal nu heller ikke sige videre om det, der staar i Anmærkningerne, men jeg skal tillade mig at tale om det, der ikke staar deri. Hvad der ikke staar deri, er nu for det Første, at Skovvæsenet har faaet en Reprimande af Ministeren, fordi det ikke følger den Administration, hvortil det er pligtig. Dette finder jeg mig foranlediget til at udtale her i Chinget, ikke blot fordi jeg skylder den ærede Minister Erkjendtlighed derfor, men ogsaa af Hensyn til, at dette Exempel burde være en Veiledning for andre offentlige Skovautoriteter. Men hvad der heller ikke staar i Anmærkningerne til Budgettet, er den mangelfulde Kundgjørelse af Auktionerne over Skoveffekter. Jeg har tilladt mig ifjor at omtale denne Sag, og det forekommer mig derfor, at den ikke kan være den høitærede Minister ubekjendt. Det er muligt, at Ministeriet ikke vil agte paa, at jeg atter omtaler denne Sag; men jeg vil dog haabe, at der vil blive taget noget Hensyn dertil, saameget mere, som jeg har Finantsudvalget at støtte mig til. Jeg har altsaa i forrige Samling gjort opmærksom paa, at Skovauktionerne bekjendtgjøres ufuldkomment, og at Bekjendtgjørelserne derom navnlig ikke indføres i den Avis, der er det gængse lokale Blad i hele den østlige Del af Sørs Amts 2den Valgkreds, hvori en Del af Akademiets Skove ligger. Paa et andet Sted i Finantsudvalgets Betænkning, nemlig under Domænerne, omtales det, hvorlunde Finantsministeriet ei heller gjør sine Auktioner tilstrækkeligt bekjendte, hvorlunde der er en Bevægelse om denne Sag, og hvorlunde Finantsudvalget allerede ifjor ogsaa antede over den ufuldkomne Kundgjørelsesmaade. Der siges herom af Finantsministeriet, at ikke alle Distrikter og Inspektioner have indsendt de fornødne Dplysninger og Erklæringer; men hvorlænge det vil være, inden de indkomme, ser man ikke Noget om. Nu har det været et Aar, og det kan maaske godt være et Aar til, inden man endnu har nogen Beslutning herom, og saa siger det ærede Udvalg i Slutningen af denne Fremstilling, at det nu forventer, „at Finantsministerens Bestræbelser ville føre til en for Befolkningen og Sagen tilfredsstillende Ordning af dette Spørgsmaal, hvad hans Ministerium angaar, og dette Exempel vil da formentlig snart blive efterfulgt af de øvrige Ministerier med Hensyn til de Punkter, hvor der endnu i denne Henseende er Grund til Klage“. Det er en saadan Klagegrund, jeg mener, at der er med Hensyn til Kultusministeriet. Jeg skal gjerne slutte mig til det Haab, som Finantsudvalget har, men jeg vil gjøre den ærede Minister et Forslag. Gellers naar jeg har talt om Sørs Akademis Skovvæsen, er det blevet bemærket, at man først skulde

afvente de Forsøg, som bleve gjorte af Finantsministeren med Hensyn til Domænernes Skove, og naar man havde set Virkningerne deraf, kunde man prøve det Samme paa Akademiets Skove, forsaavidt det befandtes at være gode Virkninger. Jeg vil nu foreslaa den ærede Minister, at han til en Forandring kommer Finantsministeriet i Forskjøbet og viser, at det ikke altid er sandt, hvad der bliver sagt her i Salen, at der er en langsom Forretningsgang under Kultusministeriet, men at han kan overløse Finantsministeriet endog saa som Skoveier. Dette Forslag vil jeg gjøre den ærede Minister, og hvis han følger det, vil han spare sig nogen Behreidelse for langsom Forretningsgang. Det er virkelig en langsom Forretningsgang, der er under Sørs Akademis Skovvæsen ogsaa i andre Henseender. Der er nu Fiskeriet. Om dette staar der i Fiskerikommissionens Betænkning, at det er i en særdeles slet Tilstand, og at der kunde være et meget godt Fiskeri i Søerne omkring Sørs. Nu ser jeg vel, at den 10de Martz, altsaa iovermorgen, skal Fiskeriet bortforpagtes. Jeg vil ikke videre tale om, at Konditionerne ikke skulde have været fremlagte til almindeligt Østersyn. Det er blevet mig sagt, at de ikke have været fremlagte, og dette vilde dog være en besynderlig Administrationsmaade; i alt Fald skulde de ikke være komne frem, inden de vare fremkaldte ved en Opfordring i Sørs Avis. Men det Mærkværdigste er, at Fiskeriet har ligget brak i to Aar; det er to Aar siden, at Fiskeriet gav nogen Indtægt, eller siden den sidste Fisker døde. Fiskeriet har ligget hen under Forstvæsenets Bestyrelse, ikke under Godsadministrationens, og en Eiendom, hvortil der er et ikke saa ringe Jordtilliggende, forsaavidt som det er et Hus, har ligget hen ubeboet og uden Indtægt for Noget. Det er Akademiets Eiendom. Nu ser jeg, at Ministeren vil bortforpagte dette Hus tilligemed Fiskeriet, idet Huset skal være Bopæl for Fiskeren. Jeg vil da ønske, at den ærede Minister vilde undersøge, hvad der er tabt ved, at dette Hus har været betragtet som Fæstehus i to Aar, og hvorvidt det virkelig, naar det bortfæstes eller bortforpagtes eller bortleies til Fiskeren, vil give den samme Indtægt, som naar det havde været solgt til Selveiendom. Jeg tror, at dette Exempel paa langsom Forretningsgang er et af de nærmest liggende. Jeg vil gjentage, at det er muligt, at dette Hus ligger paa Hovedgaardens Jord og derfor ikke er underkastet Salgspligten; men jeg mener, at økonomiske Hensyn maa bringe til at foretrække Bortsalg fremfor Bortleie. Dette var nu mine Bemærkninger i Henseende til Akademiets Indtægtsposter. — Med Hensyn til Akademiets Udgiftsliste skal jeg kun tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Tilskudet til Folkehøiskolerne. Efter den Indretning, dette Tilskud har faaet, tror jeg, at det vilde være det Allerbedste at udelade Post 19. a: „Tilskud til Folke-